

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/100/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200448
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013200448.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Teodor Šóš, AGROFARM Šóš, Veľká nad Ipľom 52, 985 32 Veľká nad Ipľom, IČO: 37 832 433, právne zastúpený: BAKO JANČIAR LEVRINC - advokáti s.r.o., J. Kozáčka 13E, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 882/2013-640, zo dňa 14.01.2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/60/2013-54 zo dňa 11.09.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/60/2013-54 zo dňa 11.09.2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného číslo 882/2013-640 zo dňa 14. januára 2013 v spojení s rozhodnutím Pôdohospodárskej platobnej agentúry číslo 500/720/95/2011 zo dňa 18. októbra 2012 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 70 € titulom náhrady súdneho poplatku a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 1171,99 €, všetko do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Poľnohospodárska platobná agentúra na základe žiadosti žalobcu zo dňa 16.05.2011, ako žiadateľa s registračným číslom 5210000099, RČ: XXXXXXXXXX schválila žalobcovi rozhodnutím č. 500/2525/5123/2011 zo dňa 01.12.2011 poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu vo výške 44613,18 Eur v zmysle § 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve (ďalej len nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z.) formou priamych

platieb, vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach vo výške 18 694,12 eur v zmysle § 57 nariadenia vlády SR č. 499/2008 o podmienkach poskytovania podpory podľa programu rozvoja vidieka, doplnkovej platby na plochu vo výške 0 eur v zmysle § 2 nariadenia vlády SR č. 114/2009 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb v rastlinnej výrobe. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.12.2011.

Následne Poľnohospodárska platobná agentúra prvostupňovým rozhodnutím č. 500/720/95/2011 zo dňa 18.10.2012 nariadila obnovu konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. e) zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní vo veci Jednotnej žiadosti na rok 2011 podanej žalobcom, registrovanej pod č. 5210010292 zo dňa 16.05.2011, ktoré bolo ukončené vyššie uvedeným právoplatným rozhodnutím zo dňa 01.12.2011. Obnova konania bola nariadená z dôvodu, že rozhodnutie zo dňa 01.12.2011 sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé s tým, že ako ťažiskový dôkaz pri jej rozhodovaní mala slúžiť Správa z kontroly na mieste zo dňa 14.11.2011, pričom Poľnohospodárska platobná agentúra tento označila za dôkaz, ktorý nezodpovedá skutočnosti. Ďalšou kontrolou na mieste uskutočnenou dňa 06.09.2012 bolo zistené, že žiadosť o poskytnutie podpory na tú istú poľnohospodársku pôdu podala okrem žalobcu aj iná osoba, a to Stredná odborná škola, Zvolenská cesta 83, Lučenec (ďalej len dotknutá osoba), pričom sa postupom v zmysle ust. § 16b zákona č. 543/2007 Z.z. zistilo, že právo užívania je sporné, nakoľko právo užívania spornej pôdy okrem žalobcu preukázala aj dotknutá osoba.

Krajský súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu, ako aj z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1S 279/2013 mal za preukázané, že žalobca podal na Regionálnom pracovisku Poľnohospodárskej platobnej agentúry v Lučenci Jednotnú žiadosť na rok 2011 o poskytnutie podpory, vyrovnávacieho príspevku a doplnkovej platby dňa 16. mája 2011. Na ten istý sporný kultúrny diel Halič 3509/1 podala žiadosť na rok 2011 o poskytnutie podpory, vyrovnávacieho príspevku a doplnkovej platby dňa 12. mája 2011 aj dotknutá osoba - Stredná odborná škola v Lučenci.

V súvislosti s podanými žiadosťami bola u žalobcu vykonaná kontrola na mieste dňa 14. novembra 2011 a u dotknutej osoby dňa 21. novembra 2011. Počas uvedených kontrol na mieste podľa žalovaného žalobca preukázal právo užívania k spornému kultúrnemu dielu a dotknutá osoba dostatočne nepreukázala právo užívania k spornému kultúrnemu dielu. Následne Poľnohospodárska platobná agentúra rozhodnutím číslo 500/2525/5123/2011 zo dňa 1. decembra 2011 schválila žalobcovi poskytnutie podpory formou jednotnej platby vo výške 44 613,18 eur, vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach vo výške 18 694,12 eur.

Po vykonaní kontroly na mieste u dotknutej osoby dňa 21.11.2011, dotknutá osoba - Stredná odborná škola v Lučenci zaslala Poľnohospodárskej platobnej agentúre nesúhlasné stanovisko zo dňa 25. novembra 2011 k výsledkom kontroly na mieste zo dňa 21. novembra 2011 a doplnok k vyjadreniu nesúhlasného stanoviska dňa 2. decembra 2011. Následne dotknutá osoba po vydaní rozhodnutia o krátení podpory sa odvolala voči predmetnému rozhodnutiu s poukazom na nedostatočne zistený skutkový stav vo veci právneho vzťahu k spornému kultúrnemu dielu.

Na základe týchto skutočností Poľnohospodárska platobná agentúra v záujme presne a úplne zistiť skutočný stav veci nariadila vykonanie kontroly na mieste u žalobcu a u dotknutej osoby dňa 6. septembra 2012. Podľa žalovaného sa Poľnohospodárska platobná agentúra o dôvode obnovy konania dozvedela až 6. septembra 2012, kedy bola vykonaná ďalšia kontrola na mieste.

Krajský súd dospel k záveru, sa v plnom rozsahu stotožnil s názorom žalobcu, že Poľnohospodárska platobná agentúra sa o dôvode obnovy nedozvedela až počas druhej kontroly na mieste vykonanej dňa 6. septembra 2012, ale že dôvod obnovy konania jej musel byť známy už skôr. Z obsahu z administratívneho spisu vyplynulo, že Poľnohospodárskej platobnej agentúre dôvod obnovy konania musel byť známy najneskôr dňa 2. decembra 2011, keď jej bolo doručené doplnené vyjadrenie nesúhlasného stanoviska dotknutej osoby ku správe z kontroly na mieste vykonanej dňa 21. novembra 2011, v ktorom podala námietky a trvala na skutočnosti, že k spornému kultúrnemu dielu má právo užívania. Poľnohospodárska platobná agentúra napriek nedostatočne zistenému skutkovému stavu vydala rozhodnutie č. 500/2525/5123/2011 zo dňa 01.12.2011, ktorým schválila žalobcovi poskytnutie

požadovaných podpôr v plnej výške, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.12.2011.

Podľa názoru súdu Poľnohospodárska platobná agentúra najneskôr dňa 2. decembra 2011 vedela o existencii dôvodu obnovy konania, vedela, že tu existuje sporná skutočnosť ohľadom práva užívania sporného dotknutého kultúrneho dielu a z tohto dôvodu nariadila aj druhú kontrolu na mieste u žalobcu a aj u dotknutej osoby na deň 6. septembra 2012. Poľnohospodárskej platobnej agentúre 3-mesačná subjektívna lehota teda začala plynúť 02.12.2011 a uplynula 02.03.2012. Obnova konania bola nariadená prvostupňovým rozhodnutím číslo 500/720/95/2011 zo dňa 18. októbra 2012, teda zjavne po uplynutí zákonnej subjektívnej lehoty v zmysle ust. § 63 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

Krajský súd v Bratislave vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že námietky žalobcu uvedené v žalobe odôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia, v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil podľa ust. § 250j odst. 2 písm. e) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Namietal, že napadnuté rozhodnutie, ktorým správny orgán nariadil obnovu konania, nie je rozhodnutím o práve alebo povinnosti subjektu, ale rozhodnutím procesnej povahy, a teda má byť vylúčené zo súdneho prieskumu zákonnosti. Ďalej uviedol, že podľa NARIADENIA KOMISIE (ES) č. 1122/2009 z 30. novembra 2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 73/2009, pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených uvedeným nariadením, ako aj podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o krížové plnenie v rámci schémy podpory ustanovenej pre odvetvie vinohradníctva a vinárstva

Článok 28 ods. 2 - Náznaky nezrovnalostí zistených krížovými kontrolami sú predmetom následných kontrol akýmikoľvek inými vhodnými administratívnymi postupmi, prípadne kontrolou na mieste. Článok 33 - Prvky kontrol na mieste.

Kontroly na mieste sa vzťahujú na všetky poľnohospodárske parcely, na ktoré sa žiadalo o poskytnutie pomoci v rámci schém pomoci uvedených v prílohe I k nariadeniu (ES) č. 73/2009, okrem tých, ktoré sa vzťahujú na žiadosti o poskytnutie pomoci na osivo v súlade s článkom 87 uvedeného nariadenia.

Článok 34 ods. 6 - Oprávnenosť poľnohospodárskych parciel sa overuje akýmikoľvek vhodnými prostriedkami. Pokiaľ je to nevyhnutné, na tieto účely sa vyžaduje dodatočný dôkaz.

Za moment oficiálneho zistenia nezrovnalosti sa považuje schválenie správy o zistenej nezrovnalosti v nadväznosti na schválenie doručenie oficiálneho dokumentu podľa typu vykonanej kontroly overenia, resp. nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia vydaného v správnom konaní.

V prípade nepostupovania PPA uvedeným spôsobom by mohlo dôjsť k porušovaniu vyššie uvedených nariadení a nariadenia Komisie č. 1828/2006, ako aj nariadenia Komisie č. 498/2007, ako aj zásady zisťovania materiálnej pravdy podľa § 3 ods. 4, § 46 a § 32 ods. 1 SP. Až na základe posúdenia predložených dokladov o užívaní a obhospodarovaní v predmetnom roku sporného KD a preukázaní právneho vzťahu k nemu oboma zúčastnenými stranami môže PPA postupovať v zmysle § 16b resp. 16c zákona č. 543/2007 Z.z. Žalovaný teda nemal dôvod rozhodnutie PPA nepotvrdiť.

Z uvedených predpisov vyplýva, že predmetný list žiadateľa - dotknutej osoby zo dňa 02.12.2011, ktorý prvostupňový súd považoval za rozhodujúci moment v zmysle § 63 ods. 3 Správneho poriadku /SP/ z hľadiska hmotnoprávnych predpisov, ktorými sa PPA a žalovaný riadi pri poskytovaní pomoci z fondov EU žiadateľom, nemožno považovať za zákonný dôvod na nariadenie obnovy konania. Len kontrolou na mieste vykonanou správnym orgánom - platobnou agentúrou - PPA u oboch žiadateľov sa PPA dozvie a overí žiadateľmi predkladané podklady.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 07.11.2014 k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a podľa § 250j ods. 3 posledná veta O.s.p. v spojení s § 220 zmenil tak, že žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Podľa § 63 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok v znení neskorších predpisov) návrh sa podáva na správnom orgáne uvedenom v odseku 1 v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď sa účastník dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však do 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia; v rovnakej lehote môže správny orgán obnovu konania nariadiť. Zmeškanie lehoty (§ 28) nemožno odpustiť.

Subjektívna lehota 3 mesiacov sa vzťahuje iba na účastníka konania. Správny orgán nemá určenú subjektívnu lehotu na nariadenie obnovy konania s prepadnými účinkami, ale je obmedzený iba všeobecnou objektívnou 3 ročnou lehotou. Vyplyva to priamo z dikcie, kde sa neuvádza, že v rovnakých lehotách, ale „v rovnakej“ lehote. Najvyšší súd konštatuje, že ustanovenie § 63 ods. 3 je v nezmenenej podobe od prijatia správneho poriadku v roku 1967. Výklad tohto ustanovenia je konštantný a je uvedený v Komentári k zákonu č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) Karel Svoboda a kol., tlačová a edičná služba, Bratislava 1969, s. 173. Určenie iba objektívnej lehoty súvisí s tým, že správny orgán má k dispozícii ešte ako mimoriadny opravný prostriedok preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania § 65 Správneho poriadku, kde rovnako nie je stanovená subjektívna lehota, ale iba objektívna lehota 3 roky (§ 68 Správneho poriadku).

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi nevznikol nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.